

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobkýň : **1/ I. R.**, bývajúca v K., **2/ MUDr. V. F.**, bývajúca v K., zastúpené JUDr. E. G., advokátkou v K., proti žalovaným : **1/ JUDr. J. N.**, bývajúci v K., **2/ T. N.**, bývajúca v K., zastúpení JUDr. A. F., advokátom v K., **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Košice – okolie pod sp. zn. 14 C 7/1997, o dovolaní žalobkýň 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. mája 2008 sp. zn. 2 Co 289/2007,

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice – okolie z 29. júla 2005 sp. zn. 14 C 7/1997 v spojení s opravným uznesením z 2. decembra 2005 sp. zn. 14 C 7/1997, ktorým bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo účastníkov k parcele č. X. záhrada o výmere X. m² a k parcele č. X. zastavaná plocha o výmere X. m² zapísaných na liste vlastníctva č. X. katastrálne územie B. a prikázaná novovytvorená parcela č. X záhrada o výmere X. m² do podielového spoluvlastníctva žalobkyniam po ½ z celku a do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných parcela č. X. zastavaná plocha o výmere X. m² a novovytvorená parcela č. X. záhrada o výmere X. m² s odôvodnením, že súd prvého stupňa postupoval správne ak podielové spoluvlastníctvo vyporiadal podľa druhej znalcom navrhovanej alternatívy, lebo takéto vyporiadanie

zohľadňuje jednak účelné využitie nehnuteľnosti a veľkosť podielov ale aj dlhoročný užívaci stav. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Žalobkyne 1/, 2/ podali proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. Navrhli zrušiť rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietali, že s vypracovaným znaleckým posudkom nesúhlasili už počas konania na súde prvého stupňa. Nesúhlasili s výmerou, ktorá podľa ich názoru nebola v súlade s veľkosťou ich spoluvlastníckych podielov a nesúhlasili ani s navrhovaným spôsobom rozdelenia. Z tohto dôvodu zaslali doručený znalecký posudok p. A. späť na súd s odôvodnením, že požadujú jeho prepracovanie v zmysle pripomienok, ktoré v podaní uviedli. Napriek ich pripomienkam nebol znalecký posudok dodnes prepracovaný a nebol im vrátený. Z uvedeného dôvodu sa nezúčastnili vytýčeného termínu pojednávania, pretože sa nemali k čomu vyjadrovať a trvali na doručení znaleckého posudku. Aj napriek tejto skutočnosti do konca konania sa s ich námietkami súd nevyporiadal ani im nedoručil vypracovaný znalecký posudok, rozhodol v konaní bez ich prítomnosti, čím im bola odňatá možnosť konať pred súdom. Navrhli zrušiť rozsudky oboch súdov v spojení s opravným uznesením a vec vrátiť Okresnému súdu Košice – okolie na ďalšie konanie.

Žalovaní vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcov žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podané dovolanie ako neprípustné odmietol a zaviazal žalobkyne nahradiť im trovy právneho zastúpenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalobkyňami tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľiek, že v prejednávanej veci im postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalobkyne v podanom dovolaní namietali, že konaním nižších súdov im bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že znalecký posudok p. A., ktorý vrátili súdu na prepracovanie, nebol dodnes prepracovaný a nebol im vrátený a z uvedeného dôvodu sa nezúčastnili vytyčeného termínu pojednávania, pretože sa nemali k čomu vyjadrovať a trvali na doručení znaleckého posudku. Aj napriek tejto skutočnosti do konca konania sa s ich námietkami súd nevyporiadal a ani im nedoručil dopracovaný znalecký posudok, rozhodol v konaní bez ich prítomnosti.

Z obsahu spisu je zrejmé, že uznesením Okresného súd Košice – okolie z 5.5.2003 sp. zn. 16 C 7/1997 bolo nariadené znalecké dokazovanie na zistenie možnosti reálneho rozdelenia nehnuteľnosti v katastrálnom území B., zapísaného na LV č. X. parcel č. X. záhrady o výmere X. m² a č. X. zastavaná plocha o výmere X. m² podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov tak, aby pre žalobkyne bola vytvorená parcela, ktorú nadobudnú do podielového spoluvlastníctva po ½ v celku a pre žalovaných vytvoriť samostatnú parcelu tak, aby sa na nej nachádzal dom č. súp. X. zapísaný na liste vlastníctva č. X., navrhnúť aspoň dve alternatívy rozdelenia nehnuteľnosti a podať písomný znalecký posudok v lehote dvoch mesiacov, v troch vyhotoveniach, pričom táto úloha bola uložená súdnemu znalcovi J. A., bývajúcemu v S.. Znalec J. A. vypracoval dňa 10.11.2003 znalecký posudok č. X. na reálne rozdelenie nehnuteľnosti v troch alternatívach s tým, že uviedol, že tieto nie sú autorizačné a úradne overené a nie sú spôsobilé pre zápis do KN. Predmetný znalecký posudok obdržala právna zástupkyňa žalobkýň a táto vo svojom vyjadrení zo dňa 16.12.2003 (č.l. 126) navrhla, aby súd rozhodol podľa alternatívy 1 s tým, že vchod do nehnuteľnosti, brána, bude v ich výlučnom vlastníctve a žalovaní si osobitný vchod urobia na vlastné náklady. Okresný súd Košice – okolie uznesením zo dňa 25.6.2004 sp. zn. 14 C 7/1997 uložil znalcovi vyhotoviť geometrický plán spôsobilý pre zápis novovytvorených parcel v katastrálnom území B. vytvorených z parcely č. X. zapísanej na LV č. X. podľa alternatívy č. 2 znaleckého posudku č. X. a to v lehote 60 dní v štyroch vyhotoveniach. Nejde teda o vyhotovenie nového znaleckého posudku. Znalec J. A. dňa 23.9.2004 vypracoval geometrický plán na alternatívu č. 2 znaleckého posudku č. X., ktorý je autorizačne a úradne overený a teda spôsobilý pre zápis do KN ako aj pri vyriešení rozhodnutia v spornej veci (č.l. 199 spisu). V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v doterajšom znaleckom posudku bol vypracovaný geometrický plán, ktorý mal všetky technické náležitosti pre zápis do katastra nehnuteľnosti, bolo ho však potrebné ukončiť autorizovaním a overením, čo učinil znalec podaním zo dňa 23.9.2004. Uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že žalobkyne 1/, 2/ obdržali znalecký posudok znalca

J. A., mali možnosť sa k nemu vyjadriť a teda nedošlo k znemožneniu realizácie ich procesných práv priznaných im v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany ich práv a právom chránených záujmov v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

K tvrdeniu žalobkýň, že súdy rozhodli v ich neprítomnosti, čím im mala byť odňatá možnosť konať pred súdom, je potrebné uviesť, že z tvrdení žalobkýň nie je jednoznačne jasné, kedy a ktorý súd mal rozhodnúť v ich neprítomnosti. Z obsahu dovolania je zrejmé, že ide o obdobie po vypracovaní znaleckého posudku, kedy sa pred prvostupňovým súdom uskutočnili dve pojednávania a to dňa 13.2.2004, kedy boli žalobkyne 1/, 2/ riadne a včas predvolané (9.1.2004), pojednávania sa nezúčastnili, neospravedlnili ani nežiadali odročiť a dňa 26.7.2005, kedy boli opätovne žalobkyne 1/, 2/ riadne a včas predvolané (4.5.2005), pojednávania sa nezúčastnili, neospravedlnili ani nežiadali pojednanie odročiť, pričom rozhodnutie bolo vyhlásené 29.7.2005. Na odvolacom pojednaní dňa 26.5.2008 bola prítomná právna zástupkyňa žalobkýň, ktorá mala možnosť sa vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, pričom nenamietala odňatie možnosti žalobkyniam konať pred prvostupňovým súdom. Teda ani v tomto prípade nedošlo k závadnému procesnému postupu súdu, ktorým by sa žalobkyniam znemožnila realizácia ich procesných práv, priznaných im v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia ochrany ich práv a právom chránených záujmov v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Na námietku dovolateľiek spochybňujúcu správnosť zistenia skutkových záverov nižších stupňov, nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, či vyslovene skutkové zistenia právnych názorov, ktoré sú v rozpore s platnými zákonmi a judikatúrou, možno uviesť, že nejde o relevantné procesné vady (tzv. zmätočnosti) v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., ktorými by bola žalobkyniam odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa názoru dovolacieho súdu ani v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávnych (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) vád. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať ako revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, tak ani prieskumom nimi vykonaného dokazovania.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobkýň nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. ani z ustanovenia § 237 O.s.p. odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky ich dovolanie

v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní neboli žalobkyne úspešné a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovaným (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovaným náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní hoci žalovaní žiadali nahradiť trovy dovolacieho konania, tieto však nevyčísľili (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: